

[Aksel Larsen.]

komme op med visse Paastande om Sovjetunionen o. lign. Men det, det drejer sig om, er Spørgsmaalet: Er Kommunisternes Optræden i Dag i Overensstemmelse med Kommunisternes Politik og Program, eller er den det ikke?

Det er den, og det kan jeg til Overflod dokumentere ved Henvisning til samme og ved Henvisning til, hvad man maatte kunne læse i vore tidligere Taler herinde eller i Beslutninger fra Partiets autoritative Instanser. Det ved de ærede Medlemmer, men det passer ikke de ærede Medlemmer i saa særdeles høj Grad, man vilde gerne have Lov til at bestemme vor Politik, og derfor kommer det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen nu paa ny og siger med tilsyneladende Naivitet, om vi dog ikke vil være saa elskværdige at stille Forslag om Sovjet-Forfatningens Indførelse i Danmark. Nej, det vil vi aldeles ikke. Vi bestemmer selv, hvilke Forslag vi vil stille, og Socialdemokraterne bestemmer, hvilket Forslag de vil stille, og vi har aldrig krævet, at Socialdemokraterne skulde stille andre Forslag end dem, de har stillet, men vi har gjort opmærksom paa, at Socialdemokratiet i Henhold til sit Program og i Henhold til Meningerne blandt dets Vælgere burde være forpligtet til at gøre noget andet end det, det gør.

Det er noget helt andet, hvis man kan paavise, at vi handler i Modstrid med det Grundlag, vi er valgt paa, eller med, hvad vore Vælgere eller Tilhængere forventer af os. Men det kan man aldeles ikke. Jeg har gjort opmærksom paa, og jeg gør det paa ny, at Forfatningsspørgsmaalet er et Magtsspørgsmaal, og Forfatninger ændres af Hensyn til Samfundets økonomiske Struktur, og Sovjet-Forfatningen kan ikke indføres, saa længe Samfundet har en kapitalistisk Struktur. Derfor falder det os naturligvis ikke ind at foreslaa den. Man forsøger saa at indkassere det eller lader, som man tror, at man kan indkassere det, og saa siger man: Saa vil Kommunisterne kun stille gennemførlige Forslag. Vi har aldrig nogen Side sagt, at vi kun vilde stille Forslag, som der paa Forhaand var garanteret Flertal for i Folketing som i Landsting; det hævder Socialdemokraterne er deres Teori og Taktik, men den har de ganske vist brudt ved at komme med dette Forslag om Landstingets

Afskaffelse, som der ikke kan skaffes Flertal for i det nuværende Landsting. Det, vi har erklæret, er, at vi stiller kun Forslag her i det kapitalistiske Samfunds Rigsdag, som kan have Mulighed for Gennemførelse i det kapitalistiske Samfund. Vi siger ikke, at der skal være garanteret nogen Gennemførelse paa Forhaand ved Hjælp af det ene eller det andet Flertal i Folketinget eller i Landstinget, for der er jo en Mængde andre Faktorer, som spiller ind, og som kan bevirke, at Overbevisningen ændres hos de ærede Medlemmer i dette eller det andet Ting.

Det er igen Spørgsmaalet om Forholdet mellem Klassernes Kræfter, og det er ikke Ting, som ubetinget skal afgøres inden for denne Sals 4 Vægge, selv om muligvis i visse Henseender visse formelle Spørgsmaal skal afgøres ved Afstemningen her. De, der afgør, er i allerhøjeste Grad afhængige af, hvad der sker udenfor. Hvis man ønsker et konkret nærliggende Eksempel, saa skal jeg tage det: Dengang man her havde Diskussionen om det ærede Medlem Hr. Thomsens Angreb paa Kødskportudvalget, kom Regeringen med det samme og sagde: Vi garanterer for, at der skal ikke komme anden Undersøgelse end den, som Hr. Høgsbro Holm selv har foretaget, men det ærede Medlem Hr. Thomsen skal blive straffet, hvis han vil gentage sine Udtalelser udenfor. Det var Regeringens Linie, at der skulde ingen Undersøgelse til, men der skulde Straf over det ærede Medlem Hr. Thomsen. Paa Grund af den voldsomme Harm, der rejste sig ude i Befolkningen og navnlig i Landbefolkningen, kom imidlertid Flertallet her i Tinget, begyndende med visse ærede Medlemmer af Det konservative Folkeparti, til Erkendelse af, at det gik ikke, man maatte anvende andre Metoder, man maatte virkelig undersøge Sagen. Og saa ændrede man Taktik og begyndte at gennemføre en Undersøgelse, ganske vist med det ærede Medlem Hr. Thomsen som formelt sigtet, men alligevel paa ganske andre Præmisser end dem, Justitsministeren fra Begyndelsen havde talt om og truet med. Det er ganske tydeligt, at det var Stemningen udefra, der havde virket herinde, og paa samme Maade vil det naturligvis forholde sig, hvis Arbejderbefolkningen giver saa kraftigt Udtryk for sin Mening, at man bliver nødt til, hvad enten